

YK:lle osoitettu RAUHANKIRJE

Tämä kirje ei ole minkään ideologian tuote.
Se perustuu vain tosiasioihin.

Kirjeen allekirjoitus ei merkitse yhteyttä eikä sitoumusta sen edesauttajien kanssa. Päinvastoin, olisi ilahduttavaa jos kirjeen sisällön kanssa samoin ajattelevat henkilöt edistäisivät omaalotteisesti rauhanasiaa näiden tosiasioiden valossa.

Ystävät:

Suurin osa ihmisistä toivoo sisimmässään rauhaa. Siitä huolimatta rauha rikkoutuu jatkuvasti ja traagillisesti maailman eri kansojen välillä. Ei ole helppoa löytää sopivia ratkaisuja sen saavuttamiseksi. Esteet ovat suuria.

Tämä kirje haluaa osoittaa muutamia periaatteita, mitkä voivat auttaa näiden esteiden ylittämässä ja tarjota samalla toisia, mille voi rauhan rakentaa kestävämmiin.

I.- Me nykyajan ihmiset emme ole syyllisiä historian virheisiin, siitä yksinkertaisesta syystä, että emme edes olleet olemassa.

II.- Miksi meidän sitten pitäisi kantaa kaunaa ja elättää ketkeriä tunteita toisiamme kohtaan kun meillä ei ole minkäänlaista vastuuta ennen meitä tapahtuneista teoista?

III.- Kun olemme pyyhkineet pois nämä absurdit katkeruudentunteet, miksemme voi olla ystäviä ja työskennellä yhdessä uuden ystävällisemmän ja toisia-ajattelevan maailman rakentamisessa lapsillemme ja itsellemme.

IV.- Emme voi muuttaa historiaa. Ymmärrämme myös, että jos historia olisi ollut erilainen - huonompi tai parempi - tulevaisuus olisi myös erilainen. Aikojen kuluessa olisi sattunut eri tapahtumia, olisi tehty muita liittoja; olisi syntynyt toisia ihmisiä, emme me. Ei kukaan meistä, joille on annettu elämän lahja, olisi olemassa. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että edeltäjiemme tekemät virheet eivät tosiaan olisi olleet virheitä. Arvostelemme niitä, hylkäämme ne, emmekä halua toistaa niitä.

V.- Meillä ihmisillä on olemassaoloon perustuva suhde: olemme olemassaolosisaruksia. Jos emme olisi olemassa, emme voisi olla edes kenenkään todellisia veljiä tai siskoja. Jos ymmärrämme oikein tämän tärkeän olemassaolosisaruussuhteen, se auttaa meitä avautumaan paremmin yhteiskunnan ongelmille.

VI.- Nykyään uusia yhteiskuntarakenteita järjestettäessä, mitkä ovat tarpeen vahvan ja rauhassa olevan kansakunnan aikaansaamiseen, on monta kertaa vaarallista yrittää perustaa niitä toisiin vanhoihin rakenteisiin, vaikka nämä aikoinaan olisivat olleet jopa suositeltavia. On paljon kestävämpää perustaa uudet struktuurit maantieteellisten ihmisyhteistöjen mukaan, välttämättä itseensä sulkeutumista, mikä melkein aina aiheuttaa kaikenlaisia erimielisyyksiä ja jopa sotatiloja.

VII.- Ihminen on vapaa ja älykäs olento, joka pystyy rakastamaan. Rakkautta ei voi sitoa; eikä se voi olla olemassa sokeassa vaan älykkäässä muodossa. Rakkaus syntyy vapaasti ja tietäen, muuten se ei ole aitoa. Joka kerta kun rajoitamme jonkun vapautta, estämme tämän henkilön rakkauden meitä kohtaan. Tästä syystä yksilöiden todellisen vapauden puolustaminen, edesauttaminen ja kehittäminen -mihin kuuluu sinältään vastaava sosiaalinen ulottuvuus- merkitsee henkilöiden välisen sydämellisen arvostuksen edistämistä ja parempaa rauhan rakentamista.

VIII.- Historiassa kauan aikaa kestäneiden instituutioiden nykyiset edustajat eivät ole vastuussa menneisyyden tapahtumista, koska he eivät olleet olemassa. Olisi kuitenkin hyvä rauhan kannattamiseksi, jos nämä edustajat harkituissa tilanteissa antaisivat ymmärtää avoimesti pahoillaan olonsa näiden instituutioiden aikojen kuluessa tekemien virheiden ja epäoikeudenmukaisuuksien takia. Heidän pitää myös korvata aikaansaadut vahingot instituutiollisesti ja mahdollisuuksiensa mukaan.

IX.- Vanhemmat ovat vastuussa jälkeläisistään. Heidän pitää sen takia hoitaa lapsensa kuolemaan asti yhteiskunnan solidaarisella avulla (varsinkin jos lapset ovat vaja-älyisiä tai heikkoluonteisia) tarjoten heille tarpeelliset keinot ja avustukset. Lapset eivät ole pyytäneet olemassaoloaan, sen takia heille on jätettävä perintönä rauhallisempi maailma, että he pystyisivät kehittämään elämänsä kunniallisesti.

Toisaalta vanhempien, perheen ja yhteiskunnan täytyy motivoida esimerkiksi nuoret nauttimaan elämänilosta ja arvostamaan tekniikan ja tieteiden tutkimista ja näin auttamaan maailmanrauhan saavuttamista.

On ilman muuta selvää, ettei yhteiskunnallista rauhaa voida saada aikaan niin kauan kun yhteiskunnassa ja jopa perheissä väheksytään yli puolta kokonaiskansanosaa: naisia, lapsia, vanhuksia ja marginaaliryhmiä. Päinvastoin, täysi tunnustus ja kunnioitus heidän kaikkien oikeudelle ja tasa-arvolle edesauttaa rauhan saavuttamista.

X.- Aina useammat maat tunnustavat jo nykyään, ihmisen vapaan ajattelu-, itsensäilmaisus- ja kokoontumisoikeuden, kunnioittaen tietenkin muiden oikeuksia. Samoin jokaisella ihmisellä on oikeus elää tässä maailmassa johdonmukaisesti vilpittömän ajattelukantansa mukaan.

Demokratioiden täytyy siis puolustaa ja edesauttaa ihmisen oikeutta elää omantuntonsa mukaan ilman vapausrajoituksia ja toisten tai itsensä vahingoittamista.

Rauhan voi rakentaa ilman vihaa, ystävyyteen ja vapauteen perustuen.

Kiitos ystävät.

J.K.:

Hallitsijoiden tehtävä on ottaa enemmän huomioon samanaikaisten kansalaisten hyvinvointi, sillä he ovat olemassa ja heillä on oikeus elää kunniallisesti, ilman että omaa etua etsien kiinnitettäisiin tulevaisuuden ekologinen tasapaino.

Jos kansakunta kehittyy hyvään suuntaan poliitikkojensa ansiosta, sen nykyisten kansalaisten suhteet ovat tyyneempiä ja tyydyttävämpiä; heidän lapsensa tulevat iloitsemaan maan kehittymisestä, koska se on aikaansaanut heidän vanhempiensa kohtaamiseen tarvittaneet olosuhteet, mikä puolestaan teki mahdolliseksi näiden lasten olemassaolon. Toisaalta, jos joidenkin kansakuntien hallitusmuoto on huonompi niiden tällä hetkellä elävien aikuisten välit kehittyvät toisella, vaikeammalla tavalla, mikä saa aikaan toisentyypisiä tapaamisia, suhteita, jne ja syntyy erilaisia lapsia kuin olisi syntynyt, jos kansakunta olisi voinut kehittyä paremmin. Näissä toisissa ympäristötekijöissä syntyneet lapset iloitsevat yhtäläillä asioiden vähemmän edullisesta tilasta, koska eri olosuhteissa juuri heitä ei olisi siitetty. Juuri näiden uusien kansalaisten täytyy parantaa tilanne, kun he ovat vanhempia.

On siis ilman muuta selvää, että missä tahansa maassa huomispäivän kansalaiset, olivat heitä olivat, tulevat aina iloitsemaan vastaavien nykyisten hallitsijoiden saavutuksista -huonomminsta tai paremmista- koska he ovat olemassa tämän ansiosta. Nykyajan kansalaisten hyvinvoinnin hoitaminen on siis hallitsijoiden tärkein tehtävä.